

6 IN TABULAS RUDOL-

in Gymnasio Patavino per scripta; quam ille ante hos XII. annos, me in scio, primum edidit Bononia in suo supplemento Ephemeridum; estq; recusum hoc ejus opus cum epistola mea, Anno M. DC. XIV. Francofurti.

Cum autem Commentaria mea jam dicta, de motibus stelle MARTIS, tanquam partem operis Tabularum à TICHONE BRAHEO relicti, primum incepta Benaticæ, ediderim post annos à morte TICHONIS octo: Maginus morarum impatiens, ex eo opere computavit Tabulas Prosthapherecon MARTIS, ex fundamentis quidem à me positis, at formâ tamen usitatâ, easq; partem fecit supplementi sui; repetivit & Tabulas motuum solis & lune, ex Tomo I. Progymnasmatum. Millenarium verò Fixarum plenum, & perfecerat TICHON BRAHEUS, antequam veniret in Bohemiam, & Exemplaria manuscripta passim ad Bibliothecas Regum & Principum transmissit. Unius Viennam missor ipse sui, cum Anno M. DC. Benaticâ Bohemiæ discedens, inq; Styriam pergens, Viennam transisset. Ex horum igitur Exemplarium uno crediderim Johannem Gruenpegerum è Soc. Jesu, has mille fixas in suam de fixis editionem Romanam derivasse; nam numeri consentiunt. Easdem mille fixas Longimontanus in suam Astronomiam Danicam inseruit, unico longitudinis scrupulo differentes.

Keplerus quid ad RUDOLPHINAS contulerit.

Ita jam diu est, cum ex hoc Astronomiæ BRAHEANÆ naufragio Tabulas exceptas, cymbæ quæq; sua affigit: constatq; studiosis Astronomiæ plurium testimonio, quænam harum Tabularum partes TICHONIS BRAHEI sint genuinæ, quæ vicissim meæ: aut quibus novam ego formam indiderim. Observationes certè fundamentales præsentis ætatis, ubicunq; potui, ex solo BRAHEO delegi, cæterorum & meas nonnullas, tantum aut consensus causâ, aut quia TICHONICÆ ad dies mihi opportunos non superebant, adscrivi.

Verum de hisce singulis & dictum est nonnihil in introductione ad meas Ephemerides, & plura dicendi locus erit alius. Tabule enim manuarie debent vacare pondere, quod à prolixis commentis eis accederet. Interim habes lector editam à me Anno M. DC. XXI. Epitomes Astronomiæ partem Theoricam: in quo libro & formas Hypothesum particularium, (generalis enim ut in Commentariis MARTIS demonstravi, communis est & PTOLEMÆO & COPERNICO & TICHONI) & methodum, computandi ex iis omnes & singulas harum Tabularum partes, invenies.

Causæ compositionis RUDOLPHINARUM tam diu tractæ. Imò jam vicissimus sextus.

HIC antequam desinam, locus quidem me admonet, ut excusam moras editionis Tabularum istarum tam diuturnas; quippe hic vicissimus & quartus est à morte TICHONIS BRAHEI annus; quo ego toto tempore trium IMP: Austriacorum stipendia merce aulicæ: quibus accessit posterioribus annis etiam Procerum Archiducatus Austriae supranisana stipendium annuum. Verum si tempus dudum amissum aliter pensari nequit, nisi & temporis & opere præsentis impendio: potius igitur præsentia retineamus, elapsa relinquamus in vituperio. Est difficultates aulicorum impedimentorum, præsertim bellis intercurrentibus, neq; expertis commemorare necesse est, neq; ignavis persuadere facile. Quid verò, superatis iis difficultatibus, meditatione sem interim consecutus assiduâ, quæ commoda ex moris contentioni meditationum interpositis redundaverint in perfectionem Philosophiæ cælestis; & libri mei loquentur, quos inter ea publicis usibus exhibui; & ratio ipsa philosophandi, novitasq; inventionum, totiusq; Astronomiæ translatio inopinabilis, à circulis fictitiis, ad causas naturales, indagatu profundissimas, explicatu & calculatu, primo meo conatu, difficilimas: hæc inquam & similia, pro meritationem temporis intelligentibus reddent sufficientissimam.

Apologia novationis circa circulos reales abjectos, causas physicas introductas.

FORTASSE verò hæc à me commemorata mora, in naturalibus motuum causis evolvendis, aliquibus supervacua, importuna, quin & irrita videbitur. Quibus cogitationibus ego jam dudum & in introductione ad Ephemeridas, quo loco respondeo Davidi Fabricio, & in Epitomes Astronomiæ fol. 5. capite de causis Hypothesum, & fol. 334. & in libri IV. præfatione, & fol. 622. considerationes alias idoneas opposui. Esti sufficere mihi vel sola ista defensio potuit: quod quia TICHON BRAHEUS in Theoria lune constituta primum concepit animo, publicèq; pronuncia vit, Videri causas motuum esse physicas; quod quidem aliter ei videri non potest, qui soliditatem orbium rejicit: hæc ego, inquam, in planetis omnibus ita sese habere, conatu non infelici & demonstravi, & ad calculos revocare docui: eaq; ratione primi RUDOLPHINARUM authoris, Magistri mei, supplices & effata, pro ingenij mei captu & asserui & roboravi.

SED

029

027

033

023

038

018

078

128

Ende

Anfang